

SENTÈNCIA 2002-01 DE 6 DE FEBRER DE 2002

CASS. Atribució d'una pensió d'invalidesa del grup I. L'element bàsic a tenir en compte és l'estat físic de l'interessat

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Sra. B.G. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 31 de juliol de 2000, que confirma en alçada la decisió del 7 de juliol anterior, sol·licitant l'anul·lació de la resolució impugnada i el reconeixement d'una invalidesa malaltia del 55%, amb l'augment del 20%.

2.- En la sentència de 16 de juliol de 2001, el Tribunal de Batlles ha desestimant en tots els seus termes la demanda formulada per la Sra. B.G.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 14 de setembre de 2001, la Sra. B.G. manifesta principalment:

- que s'acredita en autes una disminució de la capacitat de treball de més del 66% i el dret a una pensió d'invalidesa del Grup I referint-se la demandant a varis informes mèdics;

- que el barème de Padovani només s'aplica pels accidents de treball i no per la invalidesa malaltia;

- que te 60 anys i la seva manca de formació li impedeix d'exercir una activitat professional.

Sol·licita per tant l'atribució d'una pensió d'invalidesa malaltia del Grup I.

Ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 22 d'octubre de 2001.

4.- En la seva contesta de data 4 d'octubre de 2001, la CASS manifesta principalment:

- que el Barem de Padovani s'aplica tradicionalment a Andorra per avaluar la incapacitat derivada d'una malaltia;

- que l'apel·lant no acredita una disminució de la capacitat de treball equivalent o superior al 66% minva perceptible per la legislació de la CASS;

- que la Sala Administrativa del Tribunal Superior ha jutjat varies vegades que l'element físic és primordial per determinar el grau d'incapacitat; la manca de formació té un caràcter complementari;

- que en aquest cas el grau d'incapacitat que resulta dels elements mèdics és solament del 37%, és a dir molt lluny del percentatge mínim dels 2/3 d'incapacitat.

En el seu escrit de conclusions de data 29 d'octubre de 2001, la CASS ha remarcat que la interessada presenta un desgast normal ocasionat per una vida laboral i una edat avançada de 60 anys. Aquestes dolences consolidades no justifiquen una disminució de la capacitat de treball del 66%.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 1 paràgraf 2 del Reglament d'aplicació núm. 18 disposa que "la situació del malalt es jutjarà tenint en compte l'estat general, l'edat, les facultats físiques i mentals així com les seves aptituds i formació professionals".

Però, com ja ha jutjat varies vegades aquesta Sala, principalment, en la sentència núm. 95-05 de 15 de març de 1995, "ara bé, la necessària combinació d'aquests factors no pot ocultar el fet de que l'element bàsic... és precisament la patologia invalidant que pateix la interessada, atesa la pròpia naturalesa de la prestació sol·licitada, de manera que la situació socio-professional resulta en definitiva un element complementari, com es dedueix de l'esmentat article 2 del Reglament d'Aplicació núm. 18, que disposa que la classificació s'establirà en funció del control mèdic corresponent".

Tercer.- En aquest cas, els perits mèdics han avaluat l'IPP global en un 37% (veure foli 56). Aquest grau d'incapacitat queda per tant molt lluny del grau dels 2/3 exigint per l'article 1 del Reglament núm. 18.

En el seu recurs d'apel·lació, la Sra. B.G. no aporta cap element nou que permeti reconsiderar la decisió adoptada en la primera instància pel Tribunal de Batlles. Es limita a remarcar el fet que no exerceix cap treball, però, com ja s'ha indicat, l'element bàsic a tenir en compte és l'estat físic de la interessada.

Per aquests motius, el recurs s'ha de rebutjar.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Sra. B.G. i declarar que la resolució de la CASS de 31 de juliol de 2000, confirmant la decisió del 7 de juliol anterior, és conforme a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.